

Arrest

nr. 56 515 van 23 februari 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 14 oktober 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het ministerieel besluit tot terugwijzing van 28 september 2010, aan verzoeker ter kennis gebracht op 30 september 2010.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 februari 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 februari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. LAZARSKI, die *loco* advocaat J. DEKERSGIETER verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die *loco* advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 30 augustus 1988 doet verzoeker een aankomstverklaring te Brugge, in het bezit zijnde van een Marokkaans paspoort en een visum geldig voor de duur van één maand. Verzoeker wordt toegelaten tot verblijf tot 2 september 1988.

Op 3 oktober 1988 doet verzoeker opnieuw een aankomstverklaring te Brugge, eveneens in het bezit zijnde van een Marokkaans paspoort en een visum geldig voor de duur van drie maanden. Verzoeker wordt toegelaten tot verblijf tot 29 december 1988.

Op 3 februari 1989 krijgt verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten omwille van een vervallen visum.

Op 7 februari 1989 vraagt verzoeker een arbeidskaart aan en krijgt hierdoor een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister (hierna verkort BIVR). Dit BIVR is verstrekt op 12 oktober 2001 daar het niet meer wordt verlengd door verzoeker.

Op 18 januari 2008 krijgt verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten omdat hij niet in het bezit is van de nodige documenten en niet over voldoende bestaansmiddelen beschikt.

Verzoeker heeft sinds zijn verblijf in België meerdere correctionele veroordelingen opgelopen. Ten gevolge hiervan neemt de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op 28 september 2010 een besluit tot terugwijzing met verbod om gedurende tien jaar terug te keren waarbij wordt vastgesteld dat verzoeker een reële en actuele bedreiging voor de openbare orde vertegenwoordigt. Op 30 september 2010 wordt verzoeker hiervan in kennis gesteld. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“De Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid,

Gelet op de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, inzonderheid op het artikel 20, gewijzigd bij de wet van 15 september 2006;

Overwegende dat de hierna nader bepaalde vreemdeling onderdaan is van Marokko;

Overwegende dat betrokkene op 5 september 1989 werd gemachtigd om tijdelijk in het Rijk te verblijven;

Overwegende dat betrokkene sinds 12 oktober 2001 zijn bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister niet heeft verlengd;

Overwegende dat hij, bijgevolg, niet meer gemachtigd is tot een verblijf in het Rijk;

Overwegende dat hij zich tussen 4 december 1992 en 28 september 1994 schuldig heeft gemaakt aan valsheid in authentieke of openbare geschriften te hebben gepleegd en gebruik ervan, met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden en wetende dat ze vals waren (4 feiten); aan diefstal met valse sleutels; aan oplichting (3 feiten); aan diefstal (9 feiten); aan poging tot oplichting; aan aanmatiging van naam; aan wetende dat hij in de volstreckte onmogelijkheid verkeerde om te betalen zich logies te hebben doen geven in een reizigershotel of in een herberg; aan poging tot diefstal met geweld of bedreiging, met wapens of op wapens gelijkende voorwerpen gebruikt of getoond zijnde, of de schuldige hebbende doen geloven dat hij gewapend was, feiten waarvoor hij op 17 januari 1995 werd veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 1 jaar met onmiddellijke aanhouding;

Overwegende dat hij zich tussen 30 december 1995 en 30 maart 1996 schuldig heeft gemaakt aan diefstal (2 feiten); aan poging tot oplichting (4 feiten); aan valsheid in geschriften te hebben gepleegd, met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden (3 feiten); aan gebruik van valse stukken, met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden wetende dat ze vals waren; aan oplichting (2 feiten); aan wetende dat hij in de volstreckte onmogelijkheid was om te betalen zich een huurrijtuig te hebben gehuurd, in staat van wettelijke herhaling, feiten waarvoor hij op 11 september 1996 werd veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 2 jaar;

Overwegende dat hij zich tussen 5 september 1997 en 2 april 1998 schuldig heeft gemaakt, als dader of mededader, aan diefstal (9 feiten); aan oplichting (12 feiten); aan poging tot oplichting (3 feiten); aan opzettelijke slagen of verwondingen; aan verdovende middelen te hebben ingevoerd, uitgevoerd, vervaardigd, in bezit gehad, verkocht of te koop gesteld, afgeleverd of aangeschaft te hebben, namelijk cocaïne, in staat van wettelijke herhaling, feiten waarvoor hij op 16 november 1998 werd veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 2 jaar met onmiddellijke aanhouding;

Overwegende dat hij zich op 16 november 2000 schuldig heeft gemaakt aan diefstal met geweld of bedreiging, door twee of meer personen, bij nacht, wapens of op wapens gelijkende voorwerpen gebruikt of getoond zijnde, of de schuldige hebbende doen geloven dat hij gewapend was; aan weerspanningheid; aan slagen te hebben toegebracht aan agenten van de openbare macht, in staat van wettelijke herhaling, feiten waarvoor hij op 26 november 2001 werd veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 2 jaar met onmiddellijke aanhouding;

Overwegende dat hij zich op 11 en 19 september 2001 schuldig heeft gemaakt aan diefstal met geweld of bedreiging, door twee of meer personen, wapens of op wapens gelijkende voorwerpen gebruikt of getoond zijnde, of de schuldige hebbende doen geloven dat hij gewapend was; aan diefstal met geweld of bedreiging, met wapens of op wapens gelijkende voorwerpen gebruikt of getoond zijnde, of de schuldige hebbende doen geloven dat hij gewapend was; aan poging tot diefstal met geweld of bedreiging, wapens of op wapens gelijkende voorwerpen gebruikt of getoond zijnde, of de schuldige hebbende doen geloven dat hij gewapend was, in staat van wettelijke herhaling, feiten waarvoor hij op 31 oktober 2003 werd veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 30 maanden;

Overwegende dat hij zich tussen 18 september 2008 en 13 december 2008 schuldig heeft gemaakt aan diefstal (19 feiten); aan bedrieglijke verbergings, in staat van wettelijke herhaling, feiten waarvoor hij op 25 juni 2009 werd veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 2 jaar;

Overwegende dat hij zich tussen 24 april 2007 en 24 juli 2007 schuldig heeft gemaakt aan diefstal met geweld of bedreiging, bij nacht, wapens of op wapens gelijkende voorwerpen gebruikt of getoond zijnde, of de schuldige hebbende doen geloven dat hij gewapend was (2 feiten); aan afpersing met geweld of bedreiging, hetzij gelden, waarden, roerende voorwerpen, schuldbrieven, biljetten, promessen, kwijtingen, hetzij de ondertekening of de afgifte van enig stuk dat een verbintenis, beschikking of schuldbevrijding inhoudt of teweegbrengt, bij nacht, wapens of op wapens gelijkende voorwerpen gebruikt of getoond zijnde, of de schuldige hebbende doen geloven dat hij gewapend was; aan diefstal met geweld of bedreiging, bij nacht; aan valsheid in authentieke of openbare geschriften te hebben gepleegd, met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden; aan gebruik van valsheid in geschriften; met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden wetende dat ze vals waren; aan een bedrieglijk vermogensvoordeel te hebben verworven door middel van een informaticasysteem; aan diefstal (2 feiten); aan heling; aan opzettelijke slagen of verwondingen, in staat van wettelijke herhaling, feiten waarvoor hij op 10 november 2009 werd veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 5 jaar met onmiddellijke aanhouding en ter beschikkingstelling van de Regering gedurende 10 jaar;

Overwegende dat hij zich tussen 1 januari 2008 en 28 november 2008 schuldig heeft gemaakt aan diefstal (4 feiten), in staat van wettelijke herhaling, feiten waarvoor hij op 12 november 2009 werd veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 8 mois;

Overwegende dat uit de voorgaande feiten blijkt dat hij, door zijn persoonlijk gedrag, de openbare orde heeft geschaad;

Overwegende dat er uit de terugkerende aard van het misdadig gedrag van betrokkene legitiem kan afgeleid worden dat deze laatste een reële en actuele bedreiging voor de openbare orde vertegenwoordigt;

Besluit:

Artikel 1.- A.Y., geboren te M. op 20 juni 1967, wordt teruggewezen.

Hij wordt gelast het grondgebied van het Rijk te verlaten, met verbod er gedurende tien jaar terug te keren, op straffe van het bepaalde bij artikel 76 van de wet van 15 december 1980, behoudens bijzondere machtiging van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

Artikel 2.- Dit besluit treedt in werking vanaf de datum van invrijheidstelling van betrokkene.

Artikel 3.- Dit besluit beïnvloedt op generlei wijze een eventuele beslissing inzake de voorlopige invrijheidstelling."

2. Onderzoek van het beroep

Verzoeker voert in een enig middel machtsmisbruik, overschrijding van macht en/of machtsafwending aan.

Ter adstruering van zijn middel zet verzoeker uiteen wat volgt:

"Verzoeker merkt als feiten op :

- De moeder van verzoeker, mevrouw A.N., woont in België. Namelijk (...) te 8000 Brugge.

Ook de broer van verzoeker, de heer A.M., woont op dat adres. De heer A.M. is gehuwd met mevrouw D.M.. Dit is de naaste familie van verzoeker.

Volgens verzoeker heeft hij geen naaste familie meer in zijn geboorteland Marokko.

Op het ogenblik dat verzoeker wordt vrijgelaten, kan hij gaan wonen bij zijn naaste familie op het adres te 8000 Brugge, (...).

Verzoeker heeft reeds 7 jaar een relatie met mevrouw D.N. uit Gent.

Verzoeker spreekt de Franse taal.

Lange tijd heeft verzoeker in België gewerkt.

Bij verschillende werkgevers.

Zo heeft verzoeker bijvoorbeeld 3 jaar als visfileerder bij de firma S. uit Zeebrugge gewerkt.

- Volgens verzoeker heeft hij dus geen naaste familie meer in zijn geboorteland Marokko.

In Marokko kent hij niemand meer.

Verzoeker is naar Europa gekomen als professionele volleybalspeler.

Hij was toen 18 jaar.

In België is zijn verblijfsstatuut in orde.

Hij is dus legaal in België.

Het gaat niet op om verzoeker die in België legaal is, die in België geïntegreerd is en wiens naaste familie in België woont, het grondgebied van België te verbieden vooreen periode van 10 jaar waarbij het grondgebied van België, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, Italië, IJsland, Letland, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechische Republiek, Oostenrijk, Denemarken, Zweden en Zwitserland dient te verlaten.

Door dit toch te doen, is er sprake van misbruik van macht, overschrijding van macht en/of machtsafwendings.

In zijn geboorteland Marokko kent verzoeker niemand meer."

De verwerende partij antwoordt als volgt in haar nota met opmerkingen:

"Volgens verzoeker moet het aangevochten besluit worden vernietigd omdat het zou zijn aangetast door misbruik van macht, overschrijding van macht en/of machtsafwendings.

Hij meent die stelling te onderbouwen door te stellen dat hij geen naaste familie meer heeft in het geboorteland, dat verschillende familieleden in België wonen en dat hij een relatie heeft met een Belgische die zeven jaar zou duren. Hij stelt in België gewerkt te hebben en er legaal te verblijven.

De verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat verzoeker daarbij uitgaat van een verkeerde premisse.

In tegenstelling tot wat hij voorhoudt, beschikt hij sinds 12 oktober 2001 niet meer over wettig verblijf.

Wat dat onderdeel betreft, faalt het middel in feite.

Evenmin blijkt uit het administratief dossier als zou verzoeker familieleden hebben in het Rijk waarmee hij een hechte band zou hebben.

Hij maakt nog minder aannemelijk geen familie of bekenden te hebben in het land van herkomst.

Alleszins maakt zet hij niet uiteen op welke wijze de bestreden beslissing nietig zou moeten worden verklaard, zelfs niet in de hypothese als zou hij aantonen dat het bestuur kennis zou hebben gehad van de familiale situatie zoals hij die voorstelt.

Daar tegenover staat de waslijst van correctionele veroordelingen die hij heeft opgelopen sinds zijn prille aanwezigheid in het Rijk en die qua aard rechtlijnig in crescendo zijn.

Verzoeker spreekt die feiten niet tegen en maakt ook niet duidelijk op welke wijze het bestuur zijn macht zou misbruiken, overschrijden of afwenden, door hem, als gevolg van zijn persoonlijke houding, de te gebieden het grondgebied van het Rijk te verlaten met verbod er gedurende tien jaar terug te komen.

De verwerende partij stelt vast dat verzoeker geen rechtsgrond vermeldt en leid daaruit af dat er geen ontvankelijk middel wordt voorgesteld.

Zo oordeelde Raad voor Vreemdelingenbetwistingen:

"In zoverre verzoekster zich beroept op de vermeende schending van de Vreemdelingenwet, duidt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) erop dat artikel 39/69 van de Vreemdelingenwet op straffe van nietigheid voorschrijft dat het verzoekschrift "een uiteenzetting van de feiten en de middelen" moet bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen (artikel 39/69, §1, 4°; van de Vreemdelingenwet). De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die/dat zou zijn geschonden als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden. Verzoekster verwijst in zeer algemene bewoordingen naar de Vreemdelingenwet zonder te preciseren welk artikel werd geschonden. Het is niet aan de Raad om uit die uiteenzetting een middel te distilleren. Aldus kan de

aangebrachte uiteenzetting niet als ontvankelijk onderdeel van het middel worden gezien" (R.v.St., nr. 159.492, 1 juni 2006).

"Luidens artikel 39/69, §1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. Onder "middel" in de zin van deze bepaling moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden (R.v.St., nr. 138.590, 17 december 2004; R.v.St., nr. 130.972, 4 mei 2004; R.v.St., nr. 135.618, 1 oktober 2006). Dergelijke omschrijving van de rechtsregel ontbreekt.

Dit "onderdeel" is onontvankelijk." (R.V.V., nr. 14.261 van 29 november 2007)

Het middel ontbreekt een voldoende en duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop, volgens verzoeker, deze rechtsregel wordt geschonden. Een middel waarbij verweerder of de Raad slechts door het interpreteren van de bedoeling van verzoeker kan uitmaken welke schending van welke rechtsregel is bedoeld, is niet ontvankelijk.

Verzoeker heeft geen ontvankelijk middel tot nietigverklaring aangevoerd." (RW nr. 10815, 30 augustus 2007)

"De Raad stelt vast dat het verzoekschrift geen uiteenzetting van voldoende duidelijke middelen bevat zoals vereist bij artikel 39/69§1, tweede lid, 4°, van de wet van 15 december 1980. (...) Vaste rechtspraak bij de Raad van State stelt dat de uiteenzetting van een middel vereist dat zowel de rechtstegel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou geschonden zijn als de wijze waarop die rechtsregel of het rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (R.v.St., nr. 163.900, 20 oktober 2006; R.v.st., nr. 166.392, 8 januari 2007.)

In het verzoekschrift duidt de verzoekende partij noch een expliciete rechtsnorm aan, noch omschrijft zij een rechtsnorm die door de bestreden beslissing zou geschonden zijn geweest. Het verzoekschrift is slechts een opeenstapeling van feitelijke commentaar. Verzoekende partij mag het niet aan de Raad overlaten om uit die uiteenzetting een middel te distilleren (zie ondermeer: R.v.st., nr. 89.825, 27 september 2000; R.v.st., nr. 115.172, 29 januari 2003.)

De Raad is van oordeel dat de aangehaalde uiteenzetting niet als middel kan worden aanzien. Het beroep ingesteld door verzoekende partij is derhalve onontvankelijk. " (RW arrest nr. 4480 dd. 04 december 2007 in de zaak RW 14.264 II)

Het middel is niet ontvankelijk en mist iedere grond. »

In zijn repliekmemoirie dupliceert verzoeker als volgt op de nota met opmerkingen van de verwerende partij:

"1. Volgens verzoeker heeft hij steeds legaal in België verbleven. Zo heeft hij bijvoorbeeld in 2008 gewerkt.

Dit wordt bevestigd door stuk 1, zijnde een verklaring van het ACV, zijnde de vakbond van verzoeker.

Ook werd verzoeker in 2006, 2007 en 2008 door de VDAB begeleid.

Dit wordt bevestigd door stuk 2, zijnde het dossier van de VDAB in verband met verzoeker.

Indien verzoeker sedert 12 oktober 2001 (volgens verweester) niet legaal in België zou hebben verbleven, had hij niet kunnen werken, zeker geen werk dat door het ACV is gekend, en had hij zeker niet door de VDAB begeleid geweest.

Er mag dan ook worden aangenomen dat verzoeker steeds legaal in België heeft verbleven.

Het bestreden ministerieel besluit met nummer O.V./4027729 van terugwijzing van 28 september 2010, waarin onder andere wordt beweerd dat verzoeker sedert 12 oktober 2001 niet legaal in België zou hebben verbleven, bevat dus een motivering die niet juist is.

Nochtans dienen bestuurshandelingen, zoals het bestreden ministerieel besluit met nummer O.V./4027729 van terugwijzing van 28 september 2010, op een correcte manier te worden gemotiveerd luidens de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

Dit maakt dan ook een overtreding van hetzij een substantiële, hetzij een op straffe van nietigheid voorgeschreven vorm, misbruik van macht, overschrijding van macht en/of machtsafwending uit.

2. Verzoeker benadrukt dat het niet opgaat om hem die in België legaal is, die in België geïntegreerd is en wiens naaste familie in België woont, het grondgebied van België te verbieden voor een periode van 10 jaar waarbij hij het grondgebied van België, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, Italië, IJsland, Letland, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechische Republiek, Oostenrijk, Denemarken, Zweden en Zwitserland dient te verlaten.

Door dit toch te doen, is er dus sprake van een overtreding van hetzij een substantiële, hetzij een op straffe van nietigheid voorgeschreven vorm, misbruik van macht, overschrijding van macht en/of machtsafwending.

Voor zoveel als nodig kan er worden verwezen naar artikel 39/2, § 2 van de Wet van 15 december 1980."

Luidens artikel 39/69, § 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid een "uiteenzetting van feiten en middelen" bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. Onder "middel" in de zin van deze bepaling moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618). Verzoeker beperkt zich in zijn verzoekschrift tot het op een algemene wijze aanvoeren van machtsmisbruik, machtsafwending en overschrijding van macht. Verder geeft hij een uiteenzetting van enkele beschouwingen, doch maakt nergens melding van de wijze waarop de bestreden beslissing de door verzoeker ingeroepen beginselen zou hebben geschonden.

Zelfs aangenomen dat verzoekers middel al ontvankelijk zou zijn, dient te worden opgemerkt dat van machtsoverschrijding slechts sprake is wanneer de bestuursoverheid zich de bevoegdheid aanmatigt die de wet aan een ander overheidsorgaan heeft opgedragen. De beschouwingen die verzoeker naar voor brengt, houden geen verband met het aantonen van de wijze waarop verwerende partij zich schuldig zou hebben gemaakt aan machtsoverschrijding. *In casu* ontleent de staatssecretaris zijn bevoegdheid om een besluit tot terugwijzing te nemen aan artikel 20 van de Vreemdelingenwet, zoals ook duidelijk vermeld wordt in het bestreden besluit. Voormeld artikel 20 voorziet uitdrukkelijk de mogelijkheid om een vreemdeling die niet in het Rijk gevestigd is, terug te wijzen wanneer hij de openbare orde of de veiligheid van het land heeft geschaad. In tegenstelling tot wat verzoeker voorhoudt, blijkt uit de stukken van het administratief dossier dat hij niet meer over een wettig verblijf beschikt en dus geenszins in het Rijk gevestigd is. Verzoeker heeft zijn BIVR niet meer verlengd sinds 12 oktober 2001, waardoor het automatisch zijn geldigheid verliest. Voorts werd op 18 januari 2008 een bevel om het grondgebied te verlaten aan verzoeker ter kennis gebracht. Verzoekers betoog in zijn repliekmemoirie dat hij in het verleden heeft gewerkt en dat hij door de VDAB is begeleid geweest, doet hier geen afbreuk aan en laat niet toe zomaar aan te nemen dat verzoeker op heden nog over een geldig verblijf beschikt. Zoals in het bestreden besluit ook duidelijk vermeld wordt, heeft verzoeker al meermaals een correctionele veroordeling opgelopen en wordt hij geacht een reële en actuele bedreiging voor de openbare orde te vormen. De feiten en veroordelingen zoals vermeld in de bestreden beslissing worden geenszins door verzoeker betwist. Nergens wordt in artikel 20 van de Vreemdelingenwet bepaald dat geen besluit tot terugwijzing kan worden uitgevaardigd wanneer de verzoeker beweert naaste familie in België te hebben. Verzoeker voert nergens aan op grond van welke bepaling een dergelijk verbod zou zijn voorzien. Verzoeker toont in zijn uiteenzetting niet aan hoe de verwerende partij haar bevoegdheid zou hebben overschreden of haar macht zou hebben misbruikt. Machtsoverschrijding noch misbruik van macht worden door verzoeker aannemelijk gemaakt.

Machtsafwending is de onwettigheid die er in bestaat dat een bestuursorgaan de bevoegdheid die haar bij wet tot het bereiken van een bepaald doel van algemeen belang is gegeven, uitsluitend aanwendt tot het nastreven van een ander doel. Het uitsluitend nastreven van het ongeoorloofde oogmerk dient te worden aangetoond met voldoende ernstige, welbepaalde en overeenstemmende vermoedens. Machtsafwending vereist zodoende het zekere bewijs dat de overheid haar macht slechts heeft aangewend met het oog op de realisatie van een ongeoorloofd doel (RvS 27 oktober 1999, nr. 83.177). In het middel wordt evenwel nergens aangeduid welke ongeoorloofde doelstelling aan de basis zou liggen van de bestreden beslissing, zodat noch machtsafwending noch machtsmisbruik kunnen worden vastgesteld.

Verzoeker stelt in zijn repliekmemoirie dat het bestreden besluit een motivering bevat die niet juist is aangezien daarin wordt gesteld dat verzoeker sedert 12 oktober 2010 niet legaal in België zou hebben verbleven. Verzoeker doelt hiermee op een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. De Raad stelt vast dat verzoeker aldus een nieuw middel inroept. Een nieuw middel kan echter enkel voor het eerst ontvankelijk worden opgeworpen in de repliekmemoirie wanneer het niet kon worden aangevoerd in het verzoekschrift omdat de nodige gegevens daartoe niet bekend waren of wanneer het een middel betreft dat de openbare orde raakt. Het door verzoeker ingeroepen middel raakt de openbare orde niet en

verzoeker toont niet aan waarom hij dit middel niet in zijn verzoekschrift tot nietigverklaring heeft uiteengezet. Derhalve is ook dit middel niet ontvankelijk.

Zo het enig middel al ontvankelijk is, is het minstens ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig februari tweeduizend en elf door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU